

[Svend Auken]

VS som kommunisterne har fra første færd været borgerskabets loyale og trofaste støtter, når det gælder om at sige, at demokrati er ikke noget for arbejderne, i hvert fald ikke ad den vej. Men alligevel vil jeg gerne svare på fru Elisabeth Bruun Olesens spørgsmål.

Fru Elisabeth Bruun Olesen spørger: vil vi have OD eller ØD, hvad er egentlig vores mål? Vi ønsker det økonomiske demokrati, vi ser en obligatorisk overskudsdelingsordning, der opbygger demokratiet i virksomhederne gennem fælles forvaltede lønmodtagerkapitaler, som et vigtigt middel til at nå målet, økonomisk demokrati.

Nu har vi her i den sidste fase af debatten været meget optaget af at aflive falske problemstillinger. Jeg vil gerne give mit bidrag hertil og aflive den falske forestilling, at det er fondsdannelser, der er det største problem i ØD-debatten.

I sin tid kom Socialdemokratiets ØD-forslag ikke igennem, fordi, sagde man, det hvilede på tanken om en central fond. Vi beklager meget, at forslaget fra 1973 ikke kom igennem. Hvad er der sket i mellemtiden? Vi har fået et utal af store, stærke centrale fonde, og disse store, stærke centrale fonde bliver stadig større og stadig stærkere. Det har vi alle levet udmærket med, og de spiller en konstruktiv rolle i vort samfundsliv. De fleste af dem er lønmodtagerfonde, som bestyrer lønmodtagernes opsparing. Det er ikke fonde, vi mangler. Det, vi mangler, er, hvad jeg sådan lidt slagordsagtigt kunne kalde demokratiske relæer ude på de enkelte virksomheder, der kan gennemføre demokratiet i den enkelte lønmodtagers hverdag. Det er det, vores optagethed gælder. Så vil vi gerne supplere det med en række andre foranstaltninger, men det er først og fremmest dette ønske om at skabe demokrati på arbejdspladsen gennem medejendomsret for lønmodtagerne, der optager os.

(Kort bemærkning).

Estrup (RV):

Nu er det ikke min hensigt at gå hårdt i rette med hr. Arne Lund. På den anden side ville jeg gerne sikre mig, at argumentet var tilstrækkelig tydeligt, og det kan af og til gøre, at tonefaldet bliver lidt skarpere, end det ellers ville være blevet.

Jeg synes, hr. Arne Lund bevægede sig et interessant stykke i den kommentar, vi nu fik, nemlig i spørgsmålet om at kunne acceptere en ramme. Jamen så er vi et godt stykke på vej til at bryde den meget skarpe sondring mellem det obligatoriske og det frivillige ned, som så mange dækker sig under i debatten i dag og i offentligheden i almindelighed. Det synes jeg er et frugtbart skridt. Det er ikke sikkert, at vi også bliver enige om, hvor grænsen skal drages, men det er dog det første skridt til at erkende, at den sondring, som bliver brugt propagandamæssigt, er hul.

Så vil jeg føje til hr. Svend Aukens sidste kommentar om fondsproblemet, at man kan jo kalde det mange ting. Uanset om det er fondsproblemet eller det er andre ting, som er det vanskelige, så er der i hvert fald et kapitalstyringsproblem, som er af interesse, og det kan være, det er det, vi i højere grad skal fokusere på. Det er meget klart, at vi har den opfattelse, at erhvervspolitikken, egnsudviklingspolitikken og den slags ting ligger i Folketinget.

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Hr. Svend Auken mente, at der nu var ved at være en vis sandsynlighed for, at det ville blive et folkekrav at få fru Grethe Fenger Møller tilbage som arbejdsminister. Det ville overhovedet ikke bekymre mig. Det ville jeg synes var helt udmærket.

Derimod ville jeg være dybt og inderligt bekymret, hvis der skulle rejse sig et folkekrav om at få hr. Svend Auken tilbage som arbejdsminister. Det ville være bekymrende, men heldigvis er der heller ingen udsigt til, at et sådant folkekrav skulle rejse sig.

Hr. Svend Auken undlod igen – og så må det være bevidst, så må det være, fordi hr. Svend Auken ikke har lyst til at svare – at kommentere mit spørgsmål om skatteforhøjelserne med henblik på at finansiere de et sted mellem 1½ og 2 mia. kr., som det ifølge det socialdemokratiske forslag koster at få de offentligt ansatte med i fondene, uden altså at de offentligt ansatte får en krone ud af det, men sådan, at der er nogle penge for LO-folkene at forvalte i fondene.

Hr. Svend Auken har vedvarende, systematisk, undladt at kommentere det, fordi hr. Svend Auken ikke tør forpligte sig til at sige: ja, det er rigtigt. Men vi må tage et manglen-